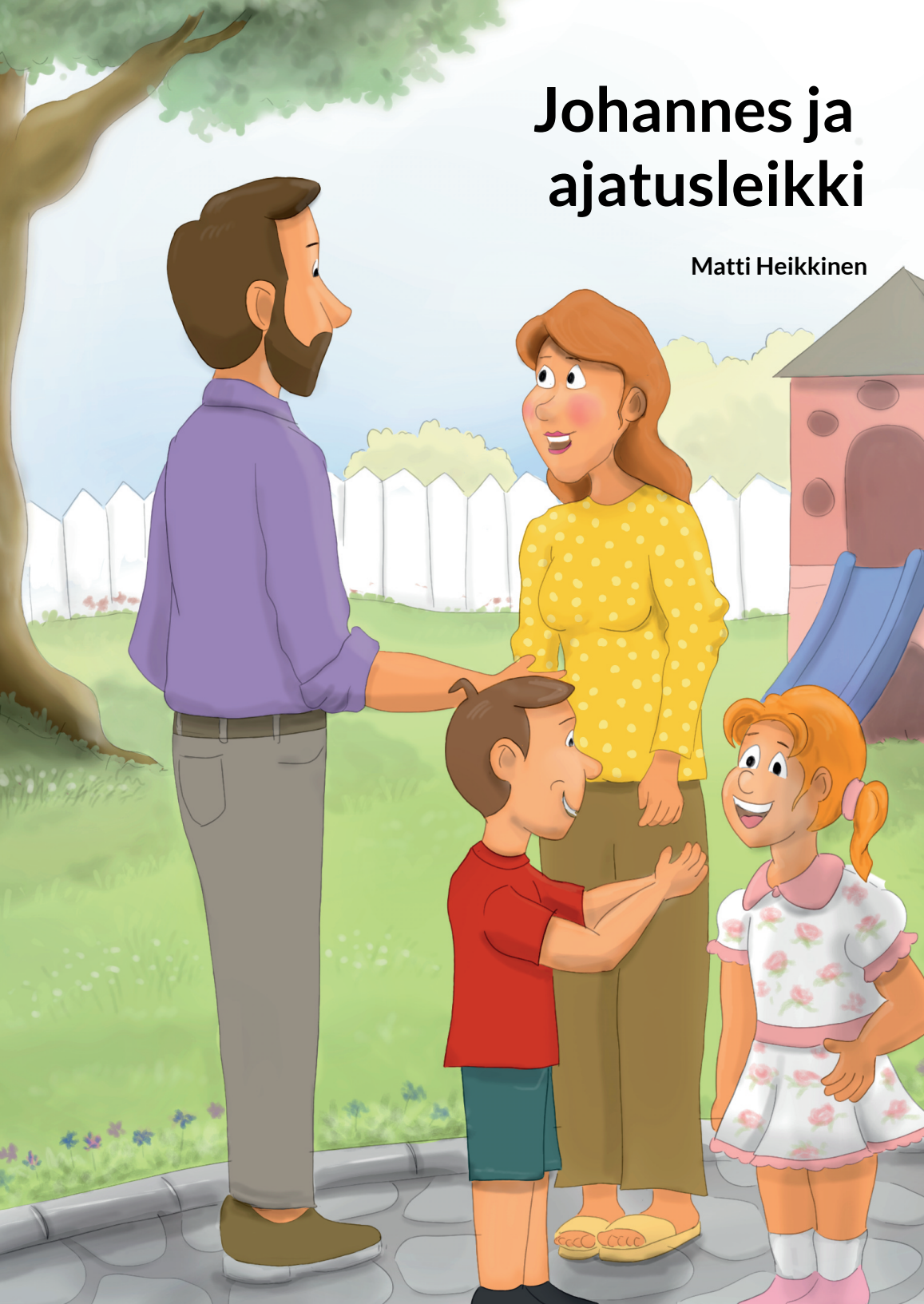

Johannes ja ajatusleikki

Matti Heikkinen

Matti Heikkinen

Johannes ja ajatusleikki

© 2022 Matti Heikkinen

kuvitus: Buni Arts

Kaikki oikeudet pidätetty. Teosta ei saa valokopioida, eikä siitä saa tehdä äänitteitä eikä julkaista osia ilman tekijän suostumusta.

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6696-5

J O H A N N E S

Hei!

Minä olen Johannes ja haluan kertoa sinulle viime viikosta, joka oli täynnä yllätyksiä ja onnekkaita sattumia.

Mikä parasta, opin myös kokonaan uuden taidon! Isäni väittää, että sinäkin voit oppia sen, jos harjoittelet.

Kaikki alkoi siitä, kun...

LEIPÄJONO

“Isi, isi - ollaanko me jo myöhässä? Nuo kaikki ihmiset ovat jo täällä jonossa” Johannes huudahti ja kiskoi isää kädestä.

“Huoli pois lapsi, meillä ei ole kiire mihinkään valmiissa maailmassa” isä rauhoitteli ja pysähtyi kadun varteen.

“Miksi täällä on näin paljon ihmisiä tänään?” Johannes kysyi ja alkoi laskeskella jonottajia.

“Näin kuukauden viimeisinä päivinä kaikki kuukauden rahat alkavat olla jo sijoitettuina. Vielä muutama päivä, niin päästään taas kauppaan” isä jatkoi.

“Mihin sinä ne sijoitit?” Johannes kysyi ja katsoi isää suoraan silmiin.

“Ruokaan, rakkauteen ja sinuun” isä hymyili ja silitti poikansa hiuksia.

“Kuinka kauan vielä kestää?” Johannes kysyi, kun jono alkoi hitaasti liikkahdella.

“Ei enää kauan. Mikäpä meillä on odotellessa, kun meillä on toisemme” isä sanoi ja puristi poikansa kättä. Isä jatkoi: “Meillä on toisemme ja kaikki me olemme samassa veneessä. Niin nuo ihmiset tuolla oven suussa ja juuri äsken jonon perälle tulleet.”

“Mistä veneestä sinä aina puhut isä?” Johannes kysyi.

“Se on sellainen vertauskuva tai ajatusleikki. Olenkin ajatellut, että tällä viikolla leikitään uutta leikkiä!” isä innostui.

“Mikä ihmeen leikki?” Johannes kysyi.

“Ajatusleikki - kerron sinulle myöhemmin lisää – nyt on meidän vuoromme” isä sanoi ja astui sisään hakemaan ruokakassia.

TÖLKKIJAHTI

“Isä! Onpa mukava nähdä sinua tänään!” Johannes hihkaisi ja lähti juoksemaan isää kohti.

“Hei, mennään nopeasti. Kerron sinulle salaisuuden kotimatalla” isä sanoi ja sulki päiväkodin portin.

“Mitä ihmettä?” Johannes kysyi ja ojensi isälle päiväkodin tädiltä saadun ylimääräisen välipalapussin.

“Oletko kuullut aarteista, joita ilmestyy iltaisin ja yöaikaan sinne ja tänne?” isä kysyi salaperäisenä ja nappasi pussista omenan.

“Aarteita?” Johannes valpastui.

“Kuuntele!” - isä sanoi ja hyppäsi korkealle ilmaan. Yhtäkkiä isän suuresta repusta kuului kilinää ja kolinaa.

“Kierrätysaarteita koko säkki ja jos hyvin käy, löydämme vielä muutaman lisää matkalla kauppaan.” Isä sanoi ja otti muutaman juoksuaskeleen kohti lähikauppaa.

“Meidän lähiömme suosituin seikkailupeli - kaikki kerätään ja kierrätetään” isä hymyili ja teki sormillaan silmälasit päähänsä.

“Onko tämä se sinun ajatusleikkisi?” Johannes kysyi.

“Minä olen maailman suurin supersankari ja sormeni muodostavat taikalasit, joilla voin vaihtaa näkökulmaa!” isä hymyili salaperäisesti.

“Miksi sinä haluat vaihtaa ajatusta?” Johannes hämmästyi.

“Ei, vaan näkökulmaa. Se on taito, jonka jokainen voi oppia.” Isä sanoi.

“Kyllähän minä näen molemmilla silmillä” Johannes sanoi ja tarkasteli sormiaan.

“Tässä sinulle ensimmäinen ajatus. Toisen roska on toisen aarre - ja mitä silmäni tuolla näkevätään, työpötyhjä aarre keskellä ojaa” isä innostui ja noukki tyhjän tölkin käteensä.

“Nyt mennään kauppaan vaihtamaan tyhjät aarteemme täysiin ja johonkin muuhun hyvää. “isä jatkoi.

ARJEN SANKARIEN ERIKOISTARJOUKSET

“Hei isä - mihin sinä olet vielä näin myöhään menossa?” Johannes kysyi, kun eteisestä kuului kolinaa.

Isä kurkisti eteisestä olohuoneeseen ja hymyili: “Myöhäinen sankari leivän nappaa!”

“Mitä sinä tarkoitat? Eikö meidän pitänyt nukkua, kun hampaatkin on jo pesty?” Johannes huokaisi väsyneenä.

“Enää muutama yö rahapäivään on, mutta sitä ennen käyn nopeasti lähikaupassa. Kauppias palkitsee myöhäisillan arjen sankarit erikoistarjousilla” isä sanoi ja teki peukalolla ja etusormella ympyrän.

“Tämä kaukoputki taas tarjoaa uuden näkökulman elämään” isä sanoi ja liikautti toista kättään ilmaa pitkin.

“Mitä sinä näet isä?” Johannes innostui.

“Näen supersankarin pojan, joka tarvitsee paljon unta jaksakseen syödä aamulla reippaasti aamupalaa.”

“Minä käyn vielä äkkiä kaupassa, kun unohdin erään tärkeän asian. Kun aamulla heräät, meillä on leipää ja puuroa.” isä sanoi ja sulki ulko-oven.

Johannes vuorostaan sulki oman kuvitteellisen kaukoputkensa ja asetteli sen tyynynsä viereen lattialle.

Ehkä minäkin opin vielä saman taidon, Johannes ajatteli ja kuvitteli mielessään kuinka hyvältä aamupala maistuisi. Johanneksen tyhjän vatsan kurina hellitti hänen nukahtaessaan.

PUISTOSEIKKAILU

“Isä, isä - herää jo!” Johannes sanoi ja ravisteli isäänsä.

Isä on varmaan ollut yöllä aarrehhdissa, sillä lattialla lojui muutama alumiininen aarre, Johannes ajatteli.

“M-joo” isä huokaisi ja nosti päätään. Isä kysyi vaimeasti: “Mitä tänään haluaisit tehdä Johannes - nyt on viikonloppu?”

“En mitään erityistä, lasten ohjelmat loppuivat jo televisiosta. Lähdetäänkö käymään pihalla tai jotain?” Johannes pohti.

“Miten olisi seikkailu... puistoseikkailu?” isä kysyi, puki vaatteita ja keräili tyhjät tölkit lattialta hitaasti.

Puolta tuntia myöhemmin isä ja Johannes istuivat puiston keinuissa.

“Isä, millainen se puistoseikkailu on?” Johannes kysyi potkien vauhtia itselleen.

“Seikkailussa kierrämme puistoja ja valloitamme sydämiä!” isä sanoi vinkaten silmää.

“Miten sydämiä valloitetaan?” Johannes kysyi ja tarkasteli puiston reunamia yllättävien aarteiden varalta.

“Helposti - riittää, että katsot silmiin ja puhut reippaasti vieraille ihmisille.” isä sanoi ja katseli ympärilleen.

“Kokeillaanko noiden tyttöjen kanssa” isä sanoi ja nyökkäsi läheisen äidin ja lapsen suuntaan.

“En minä halua - sitä paitsi tuolla äidillä on kuulokkeet korvissa.” Johannes sanoi arkaillen.

Johannes ja ajatusleikki kuvaa köyhyyttä kunnioittavasti,
lapsen ja perheen silmin.

Se on samalla lämminhenkinen kuvaus köyhän lapsiperheen
arjesta - siitä miten elämä kantaa ja maailman tärkeimmät
asiat ovat ilmaisia.

Näkökulman vaihtaminen tarjoaa onnen ja rauhan hetkiä.